

FUSIÓ DE CAIXES D'ESTALVI

Alacant i Múrcia es menja Torrent

El començament de l'any ha portat als torrentins un nou maldecap econòmic, social i polític fins i tot. La proposta de la Caixa d'Alacant i Múrcia relativa a una fusió «amigable» amb l'entitat econòmica d'aquesta ciutat de la comarca de l'Horta, ha fet plantar les orelles a una part de la societat implicada.

Miquel Casanova

D'un temps ençà, la ciutat de Torrent, una població de poc més de seixanta mil habitants a la vora de la ciutat de València i emmascarada dins la seua àrea metropolitana, ha vist trontollar la seua estructura sòcio-econòmica en co-

nèixer la proposta de fusió feta per la Caixa d'Alacant i Múrcia a l'entitat que fins ara ha comandat la vida econòmica de l'Horta.

L'excusa que mou els directius de Caixa Torrent per plantejar el tema davant el consell d'administració de l'entitat es fonamenta principalment a l'horitzó que s'albira dins el sistema financer de l'es-

tat per al 1992, adduint una presència important als principals centres econòmics del País Valencià.

Fins a complir-se el mandat quadriennal dels membres dels òrgans de la Caixa d'Alacant i Múrcia, el consell d'administració de Caixa Torrent passarà a integrar-se dins l'assemblea general de l'entitat proposant i la Comissió Execu-

tiva compondrà el consell de zona de València de la nova entitat, que a més s'ampliarà a la totalitat de les comarques centrals del país. L'entitat resultant podria denominar-se «Caixa de la Mediterrània» i es compromet a respectar els drets laborals dels empleats almenys dins un terme de cinc anys, així mateix compliria tots els compromisos amb tercers, adquirits prèviament per les dues caixes actualment existents.

CAAM-30, Caixa Torrent-1

Amb independència del volum de milions amb què juga cada caixa d'estalvis, aquesta proposta de fusió ha estat interpretada des de diversos sectors implicats com a una clara *absorció* per part de la institució alacantina, que compta amb 22.550 milions de pessetes d'excedents davant els 704 milions que presenta Caixa Torrent el passat dia 28 de febrer davant la seua assemblea de

compromissaris. A banda, la franca minoria amb què accedeix l'última institució fusionada amb la «palmera del sud» que, prèviament, havia absorbit una dotzena de xicotetes caixes de les comarques del Baix Vinalopó i la Comunitat Murciana.

La idea de la fusió topeta a més amb la realitat del canvi de president a Caixa Torrent realitzat el passat dia 8 de març, moment en què Antoni Baixauli, fins ara president del consell d'administració com de la Federació d'Empresaris valencians de la Fusta, ha cedit el seu

que han quedat en l'aire: ¿On vol anar l'ex-president de Caixa Torrent? ¿Fins a quin punt quedarà desdibuixada l'entitat econòmica de l'Horta davant la «palmera del sud»? ¿Per què sempre que hi ha Congrés al partit majoritari (PSOE) al País Valencià s'aprofita la mínima per somoure alguna cosa? ¿D'on serà president el professor Víctor Fuentes?

A la ciutat de la xocolata, hi ha ara mateix dos sectors diferenciats que qualifiquen la possible fusió de Caixa Torrent de diversa manera.

La població de Torrent està dividida respecte a la fusió de la caixa.

primer càrrec a mans del diputat a Corts valencianes i professor d'Economia a la Universitat de València, Víctor Fuentes.

Ciscar, calla

Ningú no comprèn la pressa que es donava el democristià Antoni Baixauli per fer el llit a l'ex-president. Fins i tot s'ha arribat a pensar que hi ha *gat amagat* darrere la proposta de fusió i que estan forçant la màquina per tal de deixar hipotecats els nous regidors de Caixa Torrent de marcada línia *ciscarista*, almenys políticament parlant.

El PSPV-PSOE, a la comarca de l'Horta, és en la seua majoria *ciscarisme* i fins ara ha mantingut el més ferm silenci, adoptant potser la mateixa política de l'estruç que sol prendre el seu president comarcal i conseller de Cultura davant esdeveniments d'importància. Mentre, els passos cap a la fusió van donant-se davant el mutisme més que patètic dels consellers que esperen noves dades aclaridores. Però lemmistes i mirallistes dins el partit majoritari aprofiten qualsevol esclatxa per obrir-se pas a les institucions econòmiques del País Valencià.

Sols falta contestar algunes preguntes

Emili Osca, president del Cercle Catòlic —entitat fundadora de la Caixa d'Estalvis de Torrent— opina que la fusió no beneficiarà ni la ciutat ni la comarca i, a més, pensa que seria una «mala faena la que es farà cas d'arribar a un acord amb la Caixa d'Alacant». Per la seua banda, està disposat a signar un acord en sentit contrari a la fusió de Caixa Torrent a l'entitat que presideix.

Tomàs Moreno, president del Club de Gerents de Torrent, assegura que una possible fusió engrandirà els termes econòmics de Caixa Torrent i la situarà en un pla totalment competitiu des del punt de vista financer. Amb aquesta mesura «no hi ha banc de l'estat o de l'estranger que puga tombar la nova caixa resultant».

Al costat de la primera línia hi ha una sèrie d'institucions, com ara l'Institut d'Estudis Comarcal, el Club de Futbol de Torrent, el Centre de Professors de la Comarca i diverses associacions ciutadanes i de veïns.

A favor de la idea de fusió hi ha l'Associació de Comerç de la ciutat, el Club de Gerents i una part dels treballadors i directius de Caixa Torrent. □